

Astăzi, Miercuri, 28 Ianuarie, 2026

Sf. Cuv. Efrem Sirul, Isaac Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul

1 Petru 4

¹ Așadar, de vreme ce Hristos a păținit în trup, înarmați-vă și voi cu același gând: cel ce a suferit în trup a isprăvit cu păcatul,

² pentru ca timpul pe care-l mai are de trăit în trup să nu-l mai trăiască ntru poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

³ Destul este că'n vremile trecute ați făcut voia păgânilor, umblând în desfrânări, în pofte, în beții, în ospete, în chefuri și ntru nelegiuire slujiri idolești.

⁴ De aceea ei se miră că voi nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a relelor purtări, și vă defaimă;

⁵ ei vor da seama în fața Celui ce este gata să judece viii și morții.

⁶ Că spre aceasta li s'a binevestit chiar și morților¹, pentru ca ei să fie judecați ca oameni după trup, dar după Dumnezeu să vieze cu duhul.

⁷ Sfârșitul a toate s'a apropiat; fiți așadar cumpăniți la minte și pri-

vegheați în rugăciuni,

⁸ înainte de toate avându-vă ntre voi iubire arzătoare, fiindcă ea, iubirea, acoperă mulțime de păcate.

⁹ Fiți primitori de oaspeți² unii către alții, fără să murmurați.

¹⁰ Fiecare după darul pe care l-a primit, slujiți-vă unii altora ca niște buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu:

¹¹ Dacă cineva vorbește, cuvintele să-i fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, slujba să-i fie ca din puterea pe care i-o dă Dumnezeu; pentru că ntru toate să fie Dumnezeu slăvit prin Iisus Hristos, Căruia Îi este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin!

Marcu 12

²⁸ Și unul dintre cărturari, care-i auzise luându-se între ei la întrebări și văzând că bine le-a răspuns El, s'a apropiat de El și L-a întrebat: „Care poruncă este întâia din toate?”

² Literal: iubitori de străini; ospitalieri.

¹ Vezi 3, 19 și nota.

29 Iisus i-a răspuns că întâia este: „Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn;

30 și: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este cea dintâi poruncă.

31 Iar a doua este aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Altă poruncă mai mare decât aceasta nu este”.

32 Și I-a zis cărturarul: „Bine, Învățătorule; adevărat ai spus că unul este Dumnezeu și nu este altul în afară de El.

33 Și să-L iubești pe El din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți este mai mult decât toate arderile-de-tot și decât toate jertfele”.

34 Iar Iisus, văzând că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: „Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu!” Și nimeni nu mai îndrăznea să-I pună întrebări.

35 Și'n timp ce învăța în templu, Iisus dădea răspunsuri³, zicând: „Cum de spun cărturarii că Hristos este fiul lui David?

³ Răspundea la întrebări din popor, indiferent dacă în mulțime se aflau sau nu și cărturari.

36 Însuși David a spus întru Duhul Sfânt: Zis-a Domnul către Domnul meu: Șezi de-a dreapta Mea până ce-i voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

37 Așadar însuși David Îl numește pe El Domn; atunci, de unde până unde este fiul lui?...”. Și multă mulțime Îl asculta cu bucurie.⁴

Tâlcuire

Un cărturar L-a întrebat pe Domnul: „Care poruncă este întâia dintre toate?”. Domnul a răspuns: „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul Tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta: aceasta este întâia poruncă. Cea de-a doua este asemenea ei: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Mai mare decât acestea nu este altă poruncă”. Și aceasta se potrivește pentru a întregi chipul omului celui tainic al inimii. Sfîntirea Domnului este sufletul acestui om, iar iubirea este duhul lui, în vreme ce virtuțile ce-

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

lealte sunt feluritele lui mădulare: una mână, alta picior, alta ochi, alta ureche, alta limbă.

Aducerea-aminte de acest fapt este foarte trebuincioasă, căci se întâmplă uneori ca oamenii, socotind că faptele bune sunt culmea virtuților, socot că le sunt de ajuns acestea, la Domnul negândind și de dragoste uitând. Faptele bune nu sunt sfinte fără credință și fără dorința de a plăcea lui Dumnezeu, întocmai ca o casă nesfințită ori ca o odaie fără icoane; și neavând iubire, se aseamănă cu o clădire plină de statui neînsuflețite și care răspândește un miros stătut de mucegai. Să ia seama fiecare la aceasta; și apucându-se să zidească în sine omul cel nou, să se gândească la Domnul, Care este desăvârșit și fără nici o scădere.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.